

Dictada occitana n° 13

Lo 30 de genièr de 2010

**De Jòrdi Peladan, *Treparàs pas mon semenat*
(IEO Edicions, 2009, « Atots » nò 184, p. 210)**

A cada estacion, lo metrò endavala o escupís sa maissada, maires que venon quèrre lo nenon a l'escòla, toristas etiquetats per pèrdre pas lo pastre de son tropèl, còlas gaujosas e cridadissas de jovents.

(35 mots)

(Aicí s'arrèstan los pichons.)

La saqueta de plastic costèja lo cartipèl marcat de letras d'aur. La berreta pegosa passa sens saludar lo capèl boitat. Tot aquel mescladís, totas aquelas culturas barrejadas, la Rambla, generosa e aculhenta, se los pren dins son sen e, lo temps de son caminar, lo pasta d'èime catalan.

(85 mots)

(Aicí s'arrèstan los collegials.)

Tant de jorn coma de nuèch, l'espectacle es permanent. D'òmes, de femnas! Jògan las estatuas. Tornant crear de scènas o retipant de personatges del folclòr internacional - es bon pels toristas - demòran aquí de braves brieus dins una immobilitat perfiecha [sens bolegar un pel solet de son còs].

(134/126 mots)

(Aicí s'arrèstan los liceans.)

Solet lo dindar d'una peçòta dins l'escudèla pausada pel sòl capita de trencar l'immobilitat e aquí, per granmercejar, los actors se destiban un brave pauc e, braceja que bracejaràs, se descargan de son grèpi per, d'un còp, tornar a sa rigiditat.

(179/171 mots)